

ΠΩΣ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΕΤΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΕΝΟΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΤΗΣ ΚΟΖΑΝΗΣ ΠΟΥ ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ ΕΣΩΣΕ ΤΗΝ ΠΟΛΙ, ΜΕ ΤΑ ΣΥΣΣΙΤΙΑ ΤΩΝ 8.150 ΠΙΑΤΩΝ ΗΜΕΡΗΣΙΩΣ

Μια μικρή ομάδα ανθρώπων, με πρόεδρο τόν Κωσταντίνο Βίκα, ανθρώπων αγνώστων στο Σύλλογο τών «40 Μαρτύρων» μέχρι τις 24-1-2001 (ήμερομηνία που ό κ. Βίκας έγινε κατ' ευθείαν πρόεδρος, χωρίς προηγουμένως να είναι ούτε καν έγγεγραμμένο μέλος του Συλλόγου), καταστρέφουν τò έργο του φλογεροῦ ιεροκήρυκα και ευεργέτου τής πόλεως π. Αύγουστίνου Καντιώτου, με τήν βοήθεια του κ. Δημάρχου

(1)

(2)

‘Η αίθουσα διδασκαλίας (φωτ. 1), που έκανε ό π. Αύγουστίνος, για να ακούγεται ‘Ορθόδοξο Χριστιανικό κήρυγμα, και μιλούσε σ' αυτήν, μετατρέπεται από τήν Τεχνική ‘Υπηρεσία του Δήμου σε παράρτημα του ΚΑΠΗ! Κτίζονται μέσα στον ιερό της χώρο (φωτ. 2), 4 τουαλέττες και 2 λουτρά!

(3)

(4)

(5)

(6)

Τò Κρυφό Σχολειό, τοιχογραφία τής αίθουσας, μπαίνει στις τουαλέττες και σταδιακά εξαφανίζεται (φωτ. 3, 4, 5, 6).

Οί Τουρκοί έβγαζαν τὰ μάτια τών ιερών προσώπων, δέν τὰ έβαζαν στις τουαλέττες και δέν τὰ εξαφάνιζαν.

Φωτ. 3: Τò ξήλωμα τής αίθουσας διδασκαλίας τών «40 Μαρτύρων» έγινε τò Μέγα Σάββατο του 2003 και άρχισε από τò Κρυφό Σχολειό. Μπροστά από αυτό μπήκαν τὰ θεμέλια για 6 τουλέττες.

Φωτ. 4: Μπαίνει νοβοπάν και τò Κρυφό Σχολειό καλύπτεται. Μένει τò επάνω άκρο ορατό.

Φωτ. 5: Τέλος, στις 27-8-2003, σκεπάζεται ολόκληρο. Βάζουν πλακάκια από πάνω, και εξαφανίζουν τὰ ίχνη του. Μέσα στην σκοτεινή φυλακή, που τò κατεδίκασαν, θά σαπίση από τήν υγρασία.

‘Έτσι τιμὰ τὰ ιερά Σύμβολα ό Δήμος Κοζάνης και μ' αυτό τόν τρόπο λέει τò εύχαριστώ, σε έναν Γέροντα που σέβεται και τιμὰ όλη ή πόλις; .

ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΕΝΟ™ ΣΑΟΥ ΉΟΥ Ξ EN • ΕΧΝΑ ΤΗΝ Ι™ΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΥΕΡ° ΕΤΗ ΤΗ™

‘Ο κ. **‘Απόστολος Σιάτρας**, πάππου πρὸς πάππον ὅπως λέει Κοζανίτης, πού ἔκανε τὸ «σιδέρωμα» τῆς πλάκας στὴν αἶθουσα παίρνοντας ἐλάχιστα μόνο χρήματα, λέει: «Ἐμεῖς ὄ,τι κάναμε τὸ κάναμε γιὰ τὸν π. Αὐγουστῖνο καὶ ὄχι γιὰ τὸν Δῆμο. Ὁ χῶρος τῶν “40 Μαρτύρων” εἶναι ἱερός. Ἔπρεπε νὰ σεβαστοῦν τὴν ἱστορία του καὶ τὸν π. Αὐγουστῖνο, πού ἔσωσε ἀπὸ τὴν πεῖνα τὴν πόλι ὀλόκληρη, καὶ νὰ μὴν ἀγγίξουν πέτρα ἀπὸ τοὺς “40 Μάρτυρες”, πού εἶναι ἔργο δικό του. Ὁ Δῆμος ἔχει χῶρους γιὰ νὰ κἀνῃ τὸ ἔργο του».

‘Ο κ. ‘Απόστολος, σὰν παλιὸς Κοζανίτης, ἂν καὶ ἀγράμματος, ὅπως λέει, δίνει μιὰ συμβουλή στὸν κ. Δήμαρχο:

«κ. Δήμαρχε, κάνε συσσίτια ἐσὺ σήμερα, πού ὄλα τ’ ἀγαθὰ εἶναι ἄφθονα καὶ δὲν χρειάζονται ξύλα. Κάνε συσσίτια καθημερινά, ὄχι γιὰ 8.000 πεινασμένους ἀνθρώπους, ὅπως ἔκανε ὁ π. Αὐγουστῖνος στὴν πεῖνα, ἀλλὰ γιὰ 700 ἄπορα παιδιά, καὶ θὰ καταλάβῃς πόση μεγάλη ἦταν ἡ προσφορὰ τοῦ π. Αὐγουστῖνου τὰ μαῦρα χρόνια τῆς Κατοχῆς. Τότε πού ἡ πεῖνα θέριζε τὴν πόλι μας καὶ τὴν πατρίδα μας ὀλόκληρη. Τότε πού δὲν ὑπῆρχαν τρόφιμα, δὲν ὑπῆρχε ἀλάτι, δὲν ὑπῆρχε λάδι, δὲν ὑπῆρχαν ξύλα, δὲν ὑπῆρχε τίποτα, καὶ ὁμως ὁ π. Αὐγουστῖνος τὰ εὔρισκε. Καὶ αὐτὸ ὄχι γιὰ λίγες μέρες, ἀλλὰ γιὰ 3 ὀλόκληρα χρόνια! Ἄν δὲν ἦταν ὁ π. Αὐγουστῖνος στὴν Κοζάνη τὴν Κατοχή, θὰ πέθαινε κόσμος καὶ κοσμάκης».

‘Ο κ. **Δημήτριος Γκρίμπας** στὸ ἄκουσμα ὅτι ἡ αἶθουσα τοῦ Συλλόγου τῶν «40 Μαρτύρων» μετατράπηκε σὲ παράρτημα τοῦ ΚΑΠΗ εἶπε μὲ ἀπορία:

«Μὰ γιατί; Γιατί καταστρέφουν τὴν αἶθουσα τῶν “40 Μαρτύρων”;

Εἶνε ντροπὴ τους. Εἶνε ντροπὴ μεγαλύτερη, καὶ αἴσχος, γιατί τὰ κάνουν αὐτὰ καθ’ ἡν στιγμή ζῆ ὁ π. Αὐγουστῖνος. Νὰ μὴν ζοῦσε, τιμῆντο νὰ γίνουν. Νὰ μάθῃ ὁ π. Αὐγουστῖνος ὅτι κατέστρεψαν τὴν αἶθουσα πού ἐκεῖνος ἔκανε, εἶνε ντροπὴ».

Ὁ Γέροντας ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή γνώριζε πολὺ καλὰ τὶς ἐξελίξεις καὶ μὲ συμβούλευε. Παρ’ ὄλα τὰ 97 του χρόνια, παραμένει ἀγωνιστὴς ὅπως καὶ πρῶτα. «Νὰ μὴν παραδώσῃς τὰ κλειδιά τοῦ Οἰκοτροφείου», μοῦ εἶπε, καὶ ἔδωσε ὁδηγίεσ πῶς νὰ ἀγωνιστῶ καὶ τὴν εὐλογία του. Τὰ λίγα λόγια, γεμᾶτα ἀπὸ φωτισμὸ Θεοῦ, πού μὲ βοήθησαν νὰ ἀντισταθῶ, ἀπομαγνητοφωνημένα θὰ περιέχωνται στὸ 2ο βιβλίο «Μιὰ Ζωντανὴ Ἱστορία».

Καὶ ὁ κ. Γκρίμπας, ὅταν τὸ πληροφορήθηκε αὐτό, εἶπε μὲ ἀγανάκτησι:

«Μὰ δὲ’ ντρέπονται; Ποιὸς τάιζε τὴν Κατοχὴ τὴν Κοζάνη μὲ 8.000 πιάτα; Ξέρεις τί θὰ πῆ 8.000 πιάτα φαγητὸ κάθε μέρα! Τότε πού δὲν εἶχε νὰ φάῃ κανένας· ἐκτὸς ἀπὸ 100-200 τῆς Κοζάνης, ὄλοι οἱ ἄλλοι πεινοῦσαν. Ὅλο τὸ Βόιο καὶ τὰ μισὰ τὰ Γρεβενὰ ἦταν στὴν Κοζάνη, καὶ τοὺς τάιζε ὄλους. Δὲν ντρεπόμαστε λιγάκι; Ἄν ρθῆ καμμιά ὥρα ὁ Δήμαρχος ἐδῶ, θὰ τοῦ τὰ πῶ. Ξεχνάει ὅτι ὁ παππούς του βοηθοῦσε στὴν Ἑστία καὶ μάλιστα σερβίριζε σὲ πολλοὺς πτωχοὺς;»

Καὶ ὁ κ. Γκανάτσιος Ἰωάννης ἀπὸ τὸν Κρόκο, λέει:

«Μωρὲ μπράβο, μωρὲ μπράβο, χαλοῦν ἓνα τέτοιο ἔργο! Αὐτοὶ θέλουν ἀφορισμὸ.

Γιὰ μένα αὐτὸ εἶνε λάθος, μεγάλο λάθος. Τὸ ὠραῖο αὐτὸ κτίριο ἔχει μιὰ ἱστορία καὶ μιὰ σημασία γιὰ τὴν Κοζάνη. Δὲν ἔπρεπε νὰ τὸ πειράξουν. Ἔγινε γιὰ κάποιον ἱερὸ σκοπὸ. Τόσα παιδιά ἔφαγαν καὶ σπούδασαν ἐξ αἰτίας του. Πῶς ἔρχεσαι ἐσὺ κύριε, πού δὲν ξέρεις τὸ παρελθόν, καὶ τὸ καταστρέφεις; Πῶς μπαίνεις ἐσὺ, ὅποιος καὶ νὰ ᾿σαι, καὶ κάνεις μετατροπὴ σ’ ἓνα τέτοιο κτίριο; Αὐτὸς ὁ χῶρος ἔπρεπε νὰ μείνῃ σὰν ἀρχαιολογικὸς χῶρος, γιατί εἶνε τοῦ Καντιώτη, πού τάισε τόσο κόσμον καὶ ἔσωσε τὴν Κοζάνη τὴν Κατοχή. Νὰ περνᾶνε τὰ χρόνια, νὰ περνᾶνε οἱ αἰῶνες, νὰ τὸ βλέπουν οἱ νεώτεροι καὶ νὰ παραδειγματίζονται. Νὰ βλέπουν, ὅτι ὑπῆρχαν ἀνθρώποι πού βοηθοῦσαν τοὺς πτωχοὺς, καὶ κἀναν μεγάλο ἔργο στὴν Κοζάνη.

Δηλαδή μὲ αὐτὰ πού κάνουν πᾶνε νὰ χάσουν τὴν ἱστορία γιὰ τὴν ὁποία ἔγινε!

Περνοῦσε ὁ κόσμος ἔξω ἀπὸ τὸ κτίριο καὶ ἔλεγε: Αὐτὸ εἶνε ἀπὸ τοὺς “40 Μάρτυρες”. Αὐτὴ ἡ αἶθουσα εἶνε τοῦ Καντιώτη. Τόσα κηρύγματα ἀκούσαμε καὶ τόσος κόσμος ἔφαγε ψωμί. Καὶ σῆμερα αὐτοί, ἐπειδὴ ἔχει ἀξία, πᾶνε νὰ τὴν ἐκμεταλλευθοῦν».

«Δὲν ἔχανα κανένα μάθημα, ἀπὸ τοὺς “40 Μάρτυρες”», λέει ὁ κ. **Φίλιππος Παπαχαρισίου**.

«Εἶμαι συνταξιούχος, δὲν πάω στὰ ΚΑΠΗ καὶ στὰ καφενεῖα, δὲν μ’ ἀρέσει. Οἱ ὀμιλίες ὁμως καὶ τὰ μαθήματα πού γίνονταν μέχρι τελευταία στὴν αἶθουσα τῶν “40 Μαρτύρων» μ’ ἄρεζαν, μὲ ξεκούραζαν. Ἦταν ὁ Σωτηρίου πρόεδρος. Τὶς Δευτέρες, στὸ Γραφεῖο μᾶς ἔκανε ὁ θεολόγος Τσακαλίδης κύκλο Ἀγίας Γραφῆς. Τὶς Κυριακὲς ἐρχόταν ἀπὸ τὴν Φλώρινα καθηγηταί. Ἐνας Κύ-

πριος καθηγητής, ό Χατζηγιάγκος, μᾶς μιλοῦσε καί κάποιος ἄλλος θεολόγος. Δέν ἔχανα κανένα μάθημα.

Τώρα γιατί δέν γίνεται τίποτε; Καί μετὰ τὴν ἀπάντησι πού πήρε, λέει: «Σὰν τοὺς Τούρκους πού μετέτρεψαν σὲ τζαμί τὴν Ἁγία - Σοφία καί σὲ σταῦλο τὶς ἐκκλησίες!».

Ὁ κ. **Νικόλαος Μάστορας** λέει:

«Τὸ ἔργο τοῦ π. Αὐγουστίνου στὴν Κοζάνη εἶνε πολὺ μεγάλο, ἀλλὰ λυπᾶμαι πολὺ πού κάποιοι τὸ καταστρέφουν.

Ἡ αἴθουσα τῶν “40 Μαρτύρων” ἔγινε γιὰ νὰ ἀκούγεται ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ καί γιὰ τίποτε ἄλλο. Οἱ ἐπεμβάσεις πού γίνονται στὴν αἴθουσα τῶν “40 Μαρτύρων”, γιὰ μένα, εἶνε ἔγκλημα. Ἐκεῖ δίνονταν πνευματικὴ τροφή, δέν γίνονταν προπαγάνδα, γιὰ νὰ τὴν καταργήσουν.

Αὐτοί, μ’ αὐτὰ πού κάνουν, πᾶνε νὰ ἐξαλείψουν τὸ ὄνομα τοῦ π. Αὐγουστίνου. Ἐπειδὴ τὸ ὄνομά του εἶνε ὄχι μόνο πανελληνίως, ἀλλὰ παγκοσμίως γνωστό. Γιὰ τὴν Κοζάνη οἱ “40 Μάρτυρες” εἶνε ἓνα ἔργο τοῦ π. Αὐγουστίνου καί αὐτοὶ πᾶνε νὰ τὸ διαγράψουν. Νὰ τὸ ποῦν Κ.Α.Π.Η., Κ.Η.Φ.Η καί δέν ξέρω πῶς ἄλλιως. Ἐμεῖς γνωρίζουμε, ὅτι τὸ κτίριο αὐτὸ καί ἡ αἴθουσα διδασκαλίας ἔγινε ἀπὸ τὸν π. Αὐγουστίνου γιὰ κάποιον ἱερὸ σκοπὸ. Ἔγινε γιὰ τὴν πνευματικὴ τροφή τῶν Κοζανιτῶν.

Τὰ χρήματα δέν μαζεύτηκαν ἀπὸ ἐράνουσ. Δέν βγήκε δίσκος καί δέν ἔγινε ἔρανος ἀπὸ σπίτι σὲ σπίτι, ὄχι, ὄχι. Τὰ ἔδωσαν πρόσωπα πού ἀγαποῦσαν τὸν π. Αὐγουστίνου, συγκινούνταν ἀπὸ τὸ ἅγιο παράδειγμά του, καί εἶχαν ἐμπιστοσύνη στὰ λόγια καί τὰ ἔργα του. Τὰ ἔδωσαν οἱ φίλοι του καί συνεργάτες. Τὰ ἔδωσαν πρόσωπα πού εὐεργετήθηκαν ἀπ’ αὐτὸν καί ἤθελαν νὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργο πού ἄρχισε τὴν Κατοχὴ στὴν Κοζάνη. Ὁ Παφίλης π.χ., ταπεινόφρων, δέν ἔλεγε ποτὲ ὅτι δίνει χρήματα, ἀλλὰ αὐτὸς ἐνίσχυε τὸν ἀγῶνα».

Καί ἡ κ. **Θεοδώρα Γκιούρα**, βλέποντας τὶς ἐργασίες πού γίνονταν μέσα στὴν αἴθουσα καί τὰ τεῖχη πού ὑψώθηκαν μέσα σ’ αὐτή, ρωτᾷ μὲ ἀπορία:

«Τί κάνετε στὴν αἴθουσα, γιατί τὴν χαλᾶτε;»

Μετὰ ἀπὸ τὶς ἐξήγησεις, πού ἔλαβε, ἀπαντᾷ:

Αὐτὸ δέν εἶνε σωστό. Ἐδῶ ἐρχόμασταν ὅλα τὰ χρόνια καί ἀκούγαμε λόγο Θεοῦ. Ἐμεῖς περιμέναμε νὰ γίνῃ κανένα μάθημα. Νὰ πᾶμε ν’ ἀκοῦμε κάθε Κυριακὴ κανένα καλὸ λόγο. Γιατί νὰ τὸ πάρῃ ὁ Δῆμος; Δέν ἐπιτρέπεται. Αὐτὸ εἶνε ἐκκλησιαστικὸ. Τὸ ἔκανε ὁ π. Αὐγουστίνος ὁ Καντιώτης καί μιλοῦσε σ’ αὐτήν».

Ὁ **Νικόλαος Γιαννούλης** κάτοικος Κοζάνης, μαθαίνοντας τὴν καταστροφὴ τῆς αἴθουσας, στὴν ὁποία δούλεψε ἀπὸ τὰ θεμέλιά της, καί τὴν μετατροπὴ της σὲ παράρτημα τοῦ ΚΑΠΗ, ἀναφωνεῖ:

«Αὐτὸ εἶνε ἐντελῶς ἀπαράδεκτο. Θέλουν νὰ τὰ κάνουν ὅλα σκοτεινὰ καί ἔρ’μα. Νὰ μὴν ἔχῃ ἓνα παιδί ν’ ἀκούσῃ ἓναν λόγο καλὸ. Ἔχει τόση ἱστορία αὐτό. Ἐρχόταν καί ὁ πατὴρ Καντιώτης, τὸν θυμᾶμαι, καί μιλοῦσε σ’ αὐτήν».

Ἡ αἴθουσα τῶν “40 Μαρτύρων” καί τὸ Οἰκοτροφεῖο εἶνε ἓνα καθαρὰ χριστιανικὸ ἔργο, ἔγινε μὲ τόσες θυσίες ἀπὸ τὰ πρόσωπα τοῦ π. Αὐγουστίνου. Ἔγινε γιὰ τὸν Θεό, ἔγινε γιὰ ὀμιλίες χριστιανικές. Τὴν ἔκανε ὁ π. Αὐγουστίνος γιὰ νὰ φωτίζονται οἱ ἄνθρωποι.

Ὅταν κτίζαμε τὸ οἰκοτροφεῖο –ἤμουν ἀπὸ τὴν ἀρχὴ μέχρι τὸ τέλος– καί τὸ κτίζαμε μόνο γιὰ τὰ παιδιά καί γιὰ τοὺς ἐργαζομένους νέους, τόσα πτωχὰ παιδιά μορφώθηκαν χάρι σ’ αὐτό. Αὐτὸ ἔγινε μὲ κόπους, μὲ ἀγῶνες καί μὲ προσωπικὴ ἐργασία τῶν ἀνθρώπων τοῦ π. Αὐγουστίνου. Αὐτοὶ ἔδιναν τὰ πάντα, καί ἔπρεπε νὰ τὸ σεβαστοῦν.

Δέν ἔπρεπε νὰ χαλάσουν τὴν αἴθουσα. Μαζεύονταν τόσα παιδιά καί ἀκούγαν τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ, μέχρι καί τώρα τελευταία ἀπὸ σᾶς. Γινόταν γιορτὲς καί θέατρα χριστιανικά. Ἔρχονταν ὀμιληταὶ ἀπὸ παντοῦ καί ἀπὸ τὴ Φλώρινα. Ὁ κόσμος ἔτρεχε γιὰ νὰ ἀκούσῃ τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ».

Καί μονολογώντας λέει: «Δέν εἴμαστε σὲ καλὴ ἐποχὴ. Θέλουν νὰ τὰ ρημάξουν ὅλα· νὰ μὴν ὑπάρχῃ τίποτε τὸ ἐκκλησιαστικὸ. Ὁ Θεὸς νὰ βάλῃ τὸ χέρι του».

Ἔτσι, καί ἀκόμα πιὸ ἔντονα, ἀντιδρῶν πολλοὶ Κοζανίται. Δέν θέλω νὰ γράψω τὶς βαρεῖς κουβέντες, ἀκόμα καί τὶς κατάρεις πού δίνουν κάποιοι ἀγανακτισμένοι. 1) Διότι δέν συμφωνῶ μαζί τους· ἀφοῦ πρέπει νὰ ζητοῦμε τὴν μετάνοια τῶν ἀνθρώπων καί ὄχι τὴν τιμωρία τους ἀπὸ τὸ Θεό, καί 2) Διότι θέλω νὰ προστατεύσω τὰ πρόσωπα αὐτά, πού ἐκτρέπονται ὄχι γιατί ζημιώνεται ἡ τσέπη τους, ἀλλὰ ἀπὸ ἱερὰ ἀγανάκτησι γιὰ τὴν ἀχαριστία στὸ πρόσωπο ἐκεῖνο πού τοὺς ἔσωσε τὴν Κατοχὴ.

Τὰ παραπάνω λόγια, πού καταγράφηκαν σὲ μαγνητόφωνο, δείχνουν τὴν βαθειὰ ἀγάπη ἐνὸς λαοῦ πού ξέρει νὰ τιμᾷ τὸν εὐεργέτη του.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ 150 Κοζανιτῶν

Τὸ Οἰκοτροφεῖο τῶν «40 Μαρτύρων» ἔγινε γιὰ νὰ σπουδάζουν τὰ ἄπορα παιδιά. Πολλὰ παιδιά ἔγιναν ἐπιστήμονες χάρις στὴν βοήθειά του. Κανένας δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ διώξη τὰ παιδιά καὶ νὰ χρησιμοποιοῦν τὸ Οἰκοτροφεῖο γιὰ ἄλλους σκοπούς.

Ὁ π. Αὐγουστῖνος Καντιώτης ἔσωσε τὴν πόλι τῆς Κοζάνης τὰ χρόνια τῆς Κατοχῆς μὲ τὰ συσσίτια, πού ἔφταναν 8.000 πιάτα ἡμερησίως. Ἄν κάποιος δὲν τὸ ξέρουν, ἄς τὸ μάθουν. Ὁ Σύλλογος εἶνε ἔργο του καὶ πρέπει νὰ σεβαστοῦν τὴν ἱστορία του.

Ἡ αἶθουσα τοῦ Συλλόγου ἔγινε ἀπὸ τὸν π. Αὐγουστῖνο Καντιώτη γιὰ ἓνα καὶ μοναδικὸ σκοπὸ· Νὰ ἀκούεται Ὁρθόδοξη χριστιανικὴ διδασκαλία καὶ νὰ κατηχοῦνται τὰ παιδιά. Μὲ πολὺ σεβασμὸ βλέπει ὁ Κοζανίτικος λαὸς τὸ ἔργο τῶν 50 ἐτῶν τοῦ Συλλόγου τῶν «40 Μαρτύρων» καὶ πολλοὶ ὠφελήθηκαν ἀπ' αὐτόν.

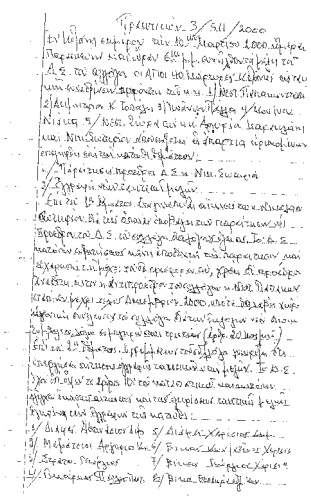
Ὁ π. Αὐγουστῖνος, ὁ σεβάσμιος ἀγωνιστῆς ἱεράρχης, πολλὲς φορὲς κήρυξε στὴν αἶθουσα τοῦ Συλλόγου, πού γέμιζε ἀπὸ κόσμον καὶ μέσα καὶ ἔξω ἀπ' αὐτήν.

Θὰ ἔπρεπε, γιὰ τὴν ἱστορία καὶ ἀπὸ εὐγνωμοσύνη σ' αὐτὸν τὸν μεγάλο εὐεργέτη τῆς πόλεως, νὰ διατηρηθῆ ὁ χώρος τῶν «40 Μαρτύρων» ὡς ἱστορικὸ μνημεῖο καὶ νὰ προστατευθῆ ὁ σκοπὸς του. Νὰ σεβαστοῦν τὸ βαθὺ γῆρας του καὶ τὴν ἀγάπη πού ἔχει στὴν πόλι καὶ νὰ μὴν τὸν πληγώνουν.

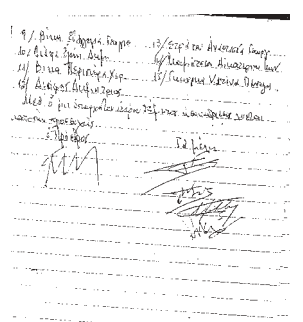
Ἄν κάποιος δὲν σέβωνται τὴν ἱστορία τοῦ Συλλόγου καὶ τὸν ἰδρυτὴ του, θὰ στιγματιστοῦν ἀπὸ τὸν λαὸ τῆς Κοζάνης, πού νιώθει ἀπέραντη εὐγνωμοσύνη στὸν φλογερὸ ἱεράρχη τῆς Φλώρινας.

(Ἔπονται 150 ὑπογραφές)

ΞΕΝΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΣΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ ΤΩΝ «40 ΜΑΡΤΥΡΩΝ»

Ἄγνωστα πρὸς τὸν Σύλλογο πρόσωπα πήραν στὶς 24-1-2001 τὶς 5 ἀπὸ τὶς 7 θέσεις τοῦ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου, μὲ τὴν βοήθεια τοῦ γραμματέα Δ. Τοπάλη. Τοὺς ἔγραψε μόνος του ὡς μέλη, στὰ διαγεγραμμένα καὶ ἀκυρωμένα στελέχη τοῦ μοναδικοῦ θεωρημένου μπλόκ τῶν ἀποδείξεων τοῦ Συλλόγου τοῦ 2000. Γιὰ νὰ δικαιολογήσουν τὴν ἐγγραφή τους, κάνουν τὸ πρακτικὸ (3/511/2000). Γιὰ νὰ παρουσιάσουν ἀπαρτία τοῦ Δ.Σ. στὸ ἴδιο πρακτικὸ, βάζουν ὡς 5ο μέλος τοῦ Δ.Σ. ἓνα ὄνομα πού δὲν ἔχει καμμία σχέση μὲ τὴν Διοίκησι τοῦ Συλλόγου καὶ πλαστογραφοῦν τὴν ὑπογραφή του. Γιὰ τὴν ἐγγραφή τους γράφουν στὸ παραπάνω πρακτικὸ, ὅτι «ἔχουν ὑπόψιν τὸ 10

ἄρθρο τοῦ Καταστατικοῦ», καὶ κάνουν τὰ ἀντίθετα ἀπὸ ὅ,τι λέει τὸ ἄρθρο. Τὸ 10 ἄρθρο ὀρίζει: «**Τὸ ἐγγραφόμενον μέλος ἀπαιτεῖται νὰ δηλώσῃ τὴν περὶ ἐγγραφῆς βούλησίν του ἐγγράφως δι' ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ Συλλόγου αἰτήσεώς του, φερουμένης τὴν σύστασιν τριῶν τοῦλάχιστον τακτικῶν μελῶν, καὶ νὰ ἐγκρίνῃ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον**». Αὐτοὶ γράφονται ὡς νέα μέλη, μετὰ τὴν παραίτησι τοῦ νομίμου προέδρου Νικόλαου Σωτηρίου, καὶ παίρνουν τὴν Διοίκησι τοῦ Συλλόγου.

Τὴν ἀκύρωσι τῶν στελεχῶν τοῦ θεωρημένου μπλόκ τὴν εἶχε κάνει ὁ πρόεδρος Ν. Σωτηρίου πρὶν ἀπὸ τὴν παραίτησί του, γιὰτὶ δὲν εἶχε ἐμπιστοσύνη, ὅπως εἶπε ἐνώπιον μαρτύρων, νὰ ἀφήσῃ «ἐν λευκῷ» τὴν ὑπογραφή του στὰ λευκὰ θεωρημένα στελέχη.

Πίσω ἀπὸ τὸ τελευταῖο στέλεχος δωρεᾶς, πού ἔκοψε πρὶν τὴν ἀκύρωσι, ἔγραψε: «**ΤΑΙΘ Ἰ.Ι. Ὑᾶ ἘἌα %fifl**». Αὐτὸ τὸ ὑπέγραψε ὁ ἴδιος ὡς πρόεδρος καὶ ὁ ταμίας τοῦ Συλλόγου Ἰωάννης Πάλλας.

Τὸ ἀκυρωμένο μπλόκ ἐχρησιμοποιήθη, ἀπὸ τὰ πρόσωπα πού φοβόταν ὁ πρόεδρος, γιὰτὶ

δεν υπήρχε άλλος τρόπος έγγραφης τῶν μελῶν. Ἄλλ' αὐτὸ ἐγένετο γνωστό, καὶ ἔπρεπε νὰ καταθέσουν τὸ μπλόκ στὴν ἐκδίκασι τῆς ἐνστάσεως ποὺ ἔκανα κατὰ τῶν ἐκλογῶν. Ἡ μαρτυρία τοῦ προέδρου, ὅτι διέγραψε τὰ στελέχη, τοὺς ἔκαιγε. Τότε βρῆκαν ἄλλη ὁδὸ διαφυγῆς. Ἀπέκρυψαν τὸ διαγεγραμμένο μπλόκ τοῦ 2000 καὶ σὲ μιὰ κόλλα χαρτί, ποὺ ἔφερε μόνο τὴν ὑπογραφή τοῦ γραμματέα καὶ ὄχι τοῦ προέδρου καὶ τοῦ ταμῆ, παρουσίασαν τοὺς συνδρομητὰς τοῦ 2000, μεταξύ αὐτῶν καὶ τὴν ἀφεντιά τους. Μὲ 240 δραχμὲς συνδρομὴ γράφτηκαν μέλη. Τόσα ἔβαλαν γιὰ νὰ τακτοποιήσουν καὶ ἄλλα πρόσωπα ποὺ εἶχαν ἐξαφανιστῆ ἀπὸ τὸν Σύλλογο καὶ δὲν πλήρωναν συνδρομὴ 20 καὶ 30 ἔτη.

Στὴν Γενικὴ Συνέλευσι στὶς 24-1-2001, ποὺ ἐγένετο στὸν α' ὄροφο τοῦ Οἰκοτροφείου, παρουσιάστηκαν 8 μέλη. Ἦταν φανερὸ ὅτι μ' αὐτὸ τὸν ἀριθμὸ δὲν γινόταν ἐκλογές. Τὸ ὁμολογοῦν καὶ οἱ ἴδιοι. Στὸ πρακτικὸ 45/11-2-2002, στὴν σελ. 60, στὸν Διοικητικὸ Ἀπολογισμὸ τοῦ ἔτους 2001, στὴν παράγραφο 5, γράφουν: «Ἡ παρουσία τῶν παλιῶν μελῶν ἀνύπαρκτη, πλήν ἐξαιρέσεων».

Μὲ ἀνύπαρκτα, λοιπόν, μέλη ἔκαναν ἐκλογές στὶς 24-1-2001· χωρὶς ψηφοδέλτια, χωρὶς κάλλη, καὶ χωρὶς νὰ ἀνακοινωθοῦν τὰ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων.

Στὴν πρότασί μου νὰ δοθῆ χαρτί καὶ μολύβι στοὺς παρόντες γιὰ νὰ ψηφίσουν, ὁ Κ. Βίκας ἀπήντησε: «Τελείωσαν οἱ ἐκλογές». Τὰ πρακτικὰ γίνονται κατόπιν ἐορτῆς καὶ ἐπειδὴ δὲν μποροῦν νὰ πάρουν τὴν ὑπογραφή μου, φαίνομαι ἀποῦσα ἀπὸ τὴν συνέλευσι. Γιὰ τὸν ἴδιο λόγο, φαίνεται παρών, ἀλλὰ καὶ ἀπὼν συγχρόνως ἀπὸ τὶς ἐκλογές, ἓνα ἄλλο σεβάσμιο γεροντάκι τοῦ Συλλόγου. Χρησιμοποιεῖται τὸ ὄνομά του στὸ πρακτικὸ 1/514/2001, παρουσιάζεται σὰν 2ο μέλος τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ τὸ ὄνομά του καὶ ἡ ὑπογραφή του δὲν ὑπάρχουν στὰ παρόντα μέλη, κάτω ἀπὸ πρακτικὸ. Ὁ δὲ ἀντιπρόεδρος τοῦ Συλλόγου φαίνεται παρών, χωρὶς νὰ ὑπάρχη ὑπογραφή δίπλα στὸ ὄνομά του.

Μὲ τέτοιες μεθόδους καὶ σ' ἓνα τέτοιο πρακτικὸ, τὰ ἄγνωστα μέχρι ἐκείνη τὴ στιγμή στὸ Σύλλογο πρόσωπα ἐμφανίζονται σὰν νέα διοίκησι τῶν «40 Μαρτύρων». Ὁ μὲν Κ. Βίκας γίνεται πρόεδρος ἢ δὲ παρέα του παίρνει τὶς τρεῖς θέσεις τοῦ ἀντιπροέδρου, τοῦ γραμματέα καὶ τοῦ ταμῆ.

Ἡ ΝΕΑ ΔΙΟΙΚΗΣΙ, ΓΙΑ ΝΑ ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΘΗ, ΚΑΝΕΙ ΠΑΛΙ ΕΚΛΟΓΕΣ Σ' ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ

Γιὰ νὰ καλύψουν τὰ πολλὰ κενὰ καὶ τὶς παρανομίες τῶν πρώτων «ἐκλογῶν» τοῦ 2001, ὤρισαν δεύτερες ἐκλογές, στὴν πρώτη Γενικὴ Συνέλευσι, στὶς 11-2-2002. Τὰ 3/4 τῆς συνελεύσεως ἦταν νέα πρόσωπα τῆς ἐμπιστοσύνης τους, ποὺ δὲν εἶχαν καμμία σχέση μετὰ τὸν Σύλλογο τῶν «40 Μαρτύρων». Μέσα στὰ πρόσωπα αὐτὰ ἔχουν καὶ κάποιον, ποὺ 30 καὶ 35 χρόνια δὲν πλήρωνε συνδρομὴ στὸ Σύλλογο. Τὸν ἀνεκάλυψαν. Ἔβαλαν νὰ ὑπογράψῃ τὸ πρακτικὸ. Ἐἔχασαν ὅμως νὰ δώσουν 240 δραχμὲς, ὅπως ἔκαναν μετὰ τοὺς ἄλλους, καὶ νὰ τὸν γράψουν στὶς καταστάσεις τῶν τακτοποιημένων μελῶν.

Αὐτὴ ἦταν ἡ σύνθεσι τῆς Γενικῆς συνελεύσεως, ποὺ προχώρησε σὲ νέες ἐκλογές. Τὸ Καταστατικὸ τοῦ Συλλόγου, ποὺ ὁ ἴδιος ὁ π. Αὐγουστίνος ἔκανε, ὀρίζει: Οἱ ἐκλογές νὰ γίνωνται στὸ τέλος τῆς τριετίας. Κατέθεσα γραπτὴ ἐνστασι στὴν Συνέλευσι καὶ δέχτηκα σφοδρὸ κατηγορητήριον ἀπὸ τὸν Κ. Βίκα, ὁ ὁποῖος ἀντὶ ἀπαντήσεως ζήτησε τὴν διαγραφή μου, χωρὶς ὅμως νὰ βρῆ τὴν ἀνταπόκρισι ποὺ περίμενε, ἀπὸ τὰ δικά του πρόσωπα. Μετὰ ἀπὸ παρέλευσι 1,5 ἔτους, μάζεψε ὑπεύθυνες δηλώσεις ἀπὸ τὰ μέλη, γιὰ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι μετὰ διέγραψαν ἀπὸ μέλος τοῦ Συλλόγου στὶς 11-2-2001, ἐπειδὴ τὸ πρακτικὸ 45/11-2-2002, ποὺ ἐπικαλοῦνται, εἶνε ἀσαφές (παραθέτω τὸ τμῆμα τοῦ πρακτικοῦ, ποὺ μιλά γιὰ τὴν διαγραφή μου).

Ἡ Γ. Σ. μετὰ ἀπὸ Συλλογικὴ Σύστασι ἀφαιρέσθη ἀπὸ τὸν Καταστατικὸ Ἀπολογισμὸ, ὡς ἀπὸ τὴν ἐκκατάστασι γιὰ τὴν διαγραφή καὶ τὴν ἐξουσιοδότησι.

Οἱ β' ἐκλογές ἐγέναν στὶς 20-2-2002, μετὰ ψηφοδέλτια, μετὰ κάλλη καὶ δικαστικὸ ἀντιπρόσωπο. Ἦθελαν νὰ φαίνωνται νόμιμοι. Ἀπὸ τὰ 37 μέλη, ποὺ συμμετεῖχαν στὶς ἀρχαιρεσίες τῶν παραπάνω ἐκλογῶν, μόνον τὰ 6 ἦταν ἐγγεγραμμένα ἀπὸ νόμιμη διοίκησι.

Ἔκανα ἐνστασι κατὰ τῶν ἐκλογῶν. Ὁρίστηκε δικάσιμος γιὰ τὸν Φεβρουάριον τοῦ 2003. Ζήτησαν ἀναβολή. Στὸ διάστημα τῆς ἀναβολῆς, ποὺ πῆραν, μέχρι τὸ Σεπτέμβριον τοῦ 2003, τί ἔκαναν; Ὁμιλεῖ ὁ κ. Βίκας:

«ΚΑΝΑΜΕ ΤΟΣΑ ΠΟΛΛΑ, ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΚΑΝΕ Η ΚΑΠΛΑΝΟΓΛΟΥ ΣΤΑ 25 ΧΡΟΝΙΑ»
(Κατάθεσι του κ. Βίκα στο Ειρηνοδικείο, για να πάρη, με ασφαλιστικά μέτρα, τὸ κλειδί και να κλείση τὸ Οἰκοτροφεῖο, ποὺ λειτουργεῖ 50 χρόνια και προσφέρει ἔργο στὴν πόλι)
ΤΙ ΕΚΑΝΑΝ;

1) ΕΒΑΛΑΝ ΛΟΥΚΕΤΤΟ ΣΤΑ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ

Ἔδωξαν τὰ παιδιὰ ἀπὸ τὴν αἴθουσα διδασκαλίας τοῦ Συλλόγου, για νὰ «μὴ καταστρέψουν τὸν χῶρο», ὅπως εἶπαν, με τὰ παιχνίδια των! Καὶ ὅταν τὴν ἐλευθέρωσαν ἀπ' αὐτά, τὴν παρέδωσαν στὸν Δῆμο.

2) ΛΟΥΚΕΤΤΟ ΚΑΙ ΣΤΟ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟ

700 παιδιὰ ἄπορα, ἀγόρια και κορίτσια, βρῆκαν στέγη και φαγητὸ καθ' ὅλο τὸ διάστημα τῶν σπουδῶν τους. Καὶ σήμερα ὑπάρχουν κοπέλλες, ποὺ δὲν πληρώνουν τίποτε, γιατί δὲν ἔχουν. Ὅμως ἡ νέα διοίκησι ἔβαλε στόχο νὰ τὸ κλείση.

Για νὰ τὸ πετύχη, ζητᾶ κλειδί ἀπὸ τὴν εἴσοδο τοῦ Οἰκοτροφείου. Με συμβουλή τοῦ Γέροντα π. Αὐγουστίνου, ἀντιστέκομαι και δὲν παραδίδω τὸ κλειδί.

Ἄρχίζει τότε ὁ πόλεμος. Στέλνουν συστημένη ἐπιστολή και ζητοῦν μέχρι 1-4-2001 νὰ τοὺς παραδώσω τὸ κλειδί τοῦ Οἰκοτροφείου. Στέλνουν 2 ἐξώδικα, ἓνα στὶς 31-10-2002 και δευτέρο στὶς 14-4-2003. Με παρουσιάζουν ὡς διαγεγραμμένο μέλος τοῦ Συλλόγου και ζητοῦν:

1) Να πάψετε να δηλώνετε ὅτι εἰστε νόμιμο μέλος τοῦ Συλλόγου μας διότι καμμία ἀπολύτως σχέση δὲν ἔχετε μ' αὐτόν .

3) Για τελευταία φορά σας καλοῦμε ὅπως ἐντὸς 3 ημερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς παρούσης να μας παραδώσετε τα κλειδιά τοῦ πρώτου και τοῦ δευτέρου ορόφου τοῦ ακινήτου ιδιοκτησίας τοῦ Συλλόγου μας που βρίσκεται ἐπὶ τῆς οδοῦ Ν.Πλακοπίτη 11 που κατέχετε παράνομα διότι ἄλλως θα τα πάρουμε μόνοι μας χρησιμοποιώντας κάθε νόμιμο μέσο .

Ὁ π. Αὐγουστίνος ἀπαντᾶ:

Φλώρινα 25-1-2003

ΒΕΒΑΙΩΣΙΣ

Μητροπολίτου πρ. Φλωρινῆς Αὐγουστίνου Ν. Καντιώτου

Ἡ Ἀνδρονίκη Καπλάνογλου, ἡμέτερον πνευματικὸν τέκνον, μέλος τοῦ Συλλόγου τῶν «40 Μαρτύρων Κοζάνης, ὑπηρετεῖ τὸν Σύλλογον ἀπὸ μικρῆς ἡλικίας. Κατόπιν ἐντολῆς μας ἐγκατέλειπε τὸν οἶκόν της, διὰ νὰ ὑπηρετήσῃ τὸ Οἰκοτροφεῖον Θελέων, ὅταν ὁ Σύλλογος (τὸ 1977) παρεχώρησε τὸ οἰκημα τῆς οδοῦ Πλακοπίτη 11 εἰς τὰς γυναίκας. Ἔχει ὑποδειγματικὸν βίον και ἐργάζεται πιστῶς ὅλα τὰ ἔτη. Τὰ 15 τελευταία ἔτη προσφέρει τὰς ὑπηρεσίας της και ὡς δευθύντρια τοῦ Οἰκοτροφείου καταβάλλουσα πάσαν προσπάθειαν διὰ τὴν συντήρησιν και ἀσφάλειαν τῶν τροφίμων - νεανίδων. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, ὅχι μόνον δὲν ἔχει λάβει δραχμὴν, ἀλλὰ ἔχει συνεισφέρει και ἐξ ἰδίων. Τελευταίως, ὑπὸ τὰς ὁδηγίας της και ἐν συνεργασίᾳ με ἡμέτερα πνευματικὰ τέκνα ἐκ Φλωρινῆς (τῆς Ἀδελφότητος «Ἀγάπη» και τῆς Ἱ. Μονῆς Ἁγίου Αὐγουστίνου), ἁμᾶς κοριτσιῶν τῆς Κοζάνης ἐργάζεται εἰς τοὺς χώρους τοῦ Οἰκοτροφείου διὰ τὴν ἀπομαγνητοφώνησιν παλαιότερων κηρυγμάτων μας και ἐκδοσιν αὐτῶν εἰς βιβλία, πρὸς ὠφέλειαν τοῦ λαοῦ μας.

Ὁ βεβαιῶν Μητροπολίτης

Ὁ πρ. Φλωρινῆς Αὐγουστίνος

3) ΕΜΠΑΡΓΚΟ ΣΤΟ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟ

Για νὰ ἐξαναγκάσουν τὶς κοπέλλες νὰ φύγουν ἀπὸ τὸ Οἰκοτροφεῖο βάζουν διπλᾶ λουκέττα στὴν αἴθουσα και ἀποκόπτουν ἀπὸ τὸ Οἰκοτροφεῖο τοὺς κεντρικοὺς διακόπτες τῆς Δ.Ε.Η., τῆς ὑδρευσης και τὶς δεξαμενές τοῦ πετρελαίου. Οἱ κοπέλλες ποὺ ἀπὸ ἀνάγκη μένουν στὸ Οἰκοτροφεῖο, ἀλλὰ και ἡ ἴδια προσωπικά ποὺ βρίσκομαι μαζί τους ὡς ὑπεύθυνη ἀπὸ τὸ 1977, κινδυνεύσαμε. Τὸ βαρὺ χειμῶνα τοῦ 2001-2002 κοιμόμασταν με παλτά, με κάλτσες και θερμοφόρες!

Ὅταν εἶδαν ὅτι δὲν μποροῦν νὰ μᾶς διώξουν με τέτοιες μεθόδους, στὶς 24-8-2003 ἔκαναν ἀσφαλιστικά ἐναντίον μας, σὰν «κύριοι νομῆς τοῦ κτιρίου». Θέλουν τὰ κλειδιά τοῦ Οἰκοτροφείου, γιατί φοβοῦνται μήπως συμβῆ κάτι και θὰ φέρουν αὐτοὶ ὀλόκληρη τὴν εὐθύνη!

Ποιόν πᾶνε νὰ κοροϊδέψουν; Ὅταν ἔβαζαν τὰ

λουκέττα και απέκοπταν από τὸ Οἰκοτροφεῖο τοὺς κεντρικούς διακόπτες τῆς Δ.Ε.Η., δὲν σκέπτονταν τὴν εὐθύνη τους; Κι ὅταν χαλοῦσαν οἱ βρῦσες τοῦ Οἰκοτροφείου καὶ δὲν μπορούσαμε νὰ τις ἀλλάξουμε, γιατί δὲν εἶχαμε πρόσβασι στὸν κεντρικὸ διακόπτη τοῦ νεροῦ, ποὺ ἦταν στὴν αἴθουσα, δὲν φοβόταν τις εὐθύνες; Κι ὅταν πάγωσαν τὰ πάντα μέσα στὸ Οἰκοτροφεῖο καὶ ἔσπασαν οἱ σωλῆνες στὴν ταρατσα, δὲν εἶχαν αὐτοὶ τὴν εὐθύνη; Δὲν ἐνδιαφέρθηκαν ὅμως ν' ἀποκαταστήσουν τὴ ζημιὰ. Μόνη μου ἔψαχνα, σ' ὅλη τὴν ταρατσα ἐπὶ μέρες, μὲ σφυρί καὶ καλέμι μέσα στὸ κρῦο, γιὰ ν' ἀνακαλύψω τὴ σπασμένη σωλῆνα. Κάλεσα τὴν ΔΕΥΑΚ, κι ἦρθε δύο φορές μὲ τὸ μηχανῆμα. Ἐκαναν φιλότιμες προσπάθειες τὰ παιδιά, ἀλλὰ τὸ μηχανῆμα, ὅπως μοῦ εἶπαν, ἦταν γιὰ μεγάλες διαρροές καὶ δὲν μπορούσαν νὰ ἐντοπίσουν τὴν βλάβη. Μὲ μεγάλο κόπο καὶ μὲ πολλὴ δουλειά, μόνη μου βρῆκα τὴν σπασμένη σωλῆνα. Κάλεσα τὸν ὑδραυλικὸ καὶ ἀπεκατέστησε τὴν βλάβη.

Σὲ περίοδο ἐξετάσεων τῶν παιδιῶν, κατέβαζαν τοὺς διακόπτες τῆς Δ.Ε.Η. Τὸ Οἰκοτροφεῖο ἔμεινε χωρὶς ρεῦμα τὴν νύκτα. Τὰ τρόφιμα μέσα στὸ ψυγεῖο καὶ στὴν κατάψυξι χάλασαν. Ἐκανα τότε αἴτησι γιὰ ἀσφαλιστικὰ μέτρα ἐναντίον των. Ὁ κ. Δήμαρχος ἔστειλε δικό του μάρτυρα καὶ τοὺς καλύψε δικαστικά. Ἡ ἀπόφασι βγήκε ἐναντίον μου.

4) ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ, ΠΟΥ Ο π. ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΣ ΕΚΑΝΕ ΚΑΙ ΜΕ ΕΥΛΑΒΕΙΑ ΤΗΡΟΥΣΑΝ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ 60 ΧΡΟΝΙΑ, ΓΙΝΕΤΑΙ ΑΝΩ-ΚΑΤΩ

Ἀλλάζουν τὰ ἄρθρα 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39. Ἐμεινε καὶ κανένα ἀπείραχτο; Τὸ νέο τροποποιημένο καταστατικὸ ἐκτρέπεται ἀπὸ τὸν πρῶτο καὶ βασικὸ Σκοπὸ τοῦ Συλλόγου τῶν «40 Μαρτύρων», ποὺ εἶνε ἡ Ὁρθόδοξη χριστιανικὴ διδασκαλία.

Ἡ αἴθουσα διαλέξεων, ποὺ εἶνε ὁ πρῶτος καὶ κύριος σκοπὸς τοῦ Συλλόγου, δὲν ὑπάρχει οὔτε καὶ ὡς λέξι στὸ νέο δικό τους Καταστατικὸ. Τὰ ἄρθρα ποὺ ἀναφέρονται στὴν αἴθουσα διδασκαλίας ἀλλάζουν.

Ἄρθρο 7, παράγραφος 1 π.χ. προβλέπει γιὰ τις δαπάνες τῆς αἴθουσας καὶ λέει: «**Τὰς δαπάνας ἐν γένει τοῦ Γραφείου καὶ τῆς αἰθούσης διδασκαλίας τοῦ Συλλόγου, οἷον ἐνοίκιον, φωτισμόν, γραφικὴν ὕλην κ.λ.π.**»

Αὐτοὶ γράφουν: «Τις δαπάνες γιὰ τὴ συντήρησι καὶ ἐπισκευὴ τῶν κτιρίων τοῦ Συλλόγου καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἐξοδα (φωτισμοῦ, θέρμανσης, καθαριότητα, τηλεφῶνων κ.λ.π.)»

Τὸ Οἰκοτροφεῖο, ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα καὶ σπουδαιότερα ἔργα τοῦ Συλλόγου, ποὺ ἔδωσε τὴν δυνατότητα νὰ σπουδάσουν περισσότερα ἀπὸ 700 παιδιά, προσφέροντάς τους ὕπνο καὶ φαγητό, κάνει φτερὰ καὶ ἐξαφανίζεται ἀπὸ τὸ δικό τους ἀλλαγμένο Καταστατικὸ. Τὸ ἄρθρο 7, παράγραφος 3, ποὺ μιλά γιὰ φιλοξενία ἀπόρων μαθητῶν, ἐξοστρακίζεται.

5) ΜΕ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΜΕ ΨΕΥΤΙΕΣ ΠΑΝΕ ΝΑ ΚΛΕΙΣΟΥΝ ΤΟ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟ

Γράφουν π.χ. στὰ ἀσφαλιστικά, ποὺ ἔκαναν ἐναντίον μου:

εἶδαμε ὅτι τὸ κτίριό μας ὅλως αὐθαίρετα καὶ παρανομα τὸ εχει καταλαρει ἄγνωστος ἀριθμὸς ἀτόμων που δεν γνωρίζουμε τὴν καταγωγὴ τους, τὸ ἦθος τους, ποιὸς ὁ σκοπὸς τους που διαμένουν ἐκεῖ καὶ ὅλα αὐτὰ με τις ευλογίες τῆς ἀντιδίκου που εἶ' αὐτῆς ἔλκουν τὸ δικαίωμα κατοχῆς τῶν στους δύο ορόφους τοῦ κτιρίου μας,

Επειδὴ τόσο ἡ ἀντίδικος ὅσο καὶ τὰ ἄλλα άτομα που διαμένουν στὸ κτίριό μας εἰσήλθαν χωρὶς κανένα δικαίωμα σε αὐτὸ καὶ ἀφοῦ τὸ κατέλαβαν ἀπέβαλλαν ἡμᾶς ἀπὸ αὐτό.

Τὸ κτίριο λειτουργεῖ ὡς Οἰκοτροφεῖο θηλέων ἀπὸ τὸ 1977. Ἀπὸ τότε ἔχω τὰ κλειδιὰ μόνον ἐγώ, καὶ κανένα ἄλλο μέλος τοῦ Συλλόγου τῶν «40 Μαρτύρων». Αὐτὸ τὸ ξέρει ὅλη ἡ πόλι. Πῶς, λοιπόν, τὸ κατέλαβα αὐθαίρετα καὶ παράνομα;

Ὅσο γιὰ τὸ ποιά ἄτομα εἶνε ἀγνώστου προελεύσεως στὸ Σύλλογο, ἀγνώστου καταγωγῆς, ἠθους καὶ σκοπῶν, μπορεῖ νὰ τὸ καταλάβῃ ὁ καθένας.

Ὁ Γέροντας τῆς Φλώρινας καὶ πατέρας τοῦ Συλλόγου πατὴρ Αὐγουστίνος Καντιώτης, ποὺ ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ἐνημερώθηκε, ἔστειλε στὸ δικαστήριον ὡς μάρτυρα ὑπερασπίσεως τῶν κοριτσιῶν τοῦ Οἰκοτροφείου τὸν π. Ἱερόθεο Κοκονό, ποὺ βρίσκεται κοντὰ του 52 χρόνια.

Ὁ π. Ἱερόθεος τελειώνοντας τὴν κατάθεσί του, εἶπε: «Λυποῦμαι, ποῦ γιὰ τὰ 30 ἀργύρια τοῦ Ἰούδα παρέδωσαν ἓνα ἔργο τοῦ π. Αὐγουστίνου στὸ Δῆμο, γιὰ νὰ κάνη, μὲ συγχωρεῖτε, καμπινέδες».

Ἡ ἀπόφασί βγήκε. Ἡ ἐρώτησι τῆς κας εἰρηνοδίκου, ἦταν καθοριστικὴ τοῦ ἀποτελέσματος: —«Θὰ πληρώσης ἐσὺ τ' ἀσφαλιστικά;»

—Ναί, νὰ πληρώσω, ἀφοῦ ὑπερασπίζομαι ἓναν χῶρο ἱερό.

Ἡ δικαστικὴ ἀντιπρόσωπος ἔφερε τὴν ἔξωσί μου στὶς 9-10-2003, ἐπιβαρύνοντάς με μὲ τὴν δαπάνη τῶν ἀσφαλιστικῶν.

Μὲ δικαστικὴ, λοιπόν, ἐντολή, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἔπρεπε νὰ ἐκκενώσουμε μαζί μὲ τὶς μαθήτριες τὸ Οἰκοτροφεῖο τῶν «40 Μαρτύρων».

Οἱ μορφές τῶν ἐκλεκτῶν κεκοιμημένων συνεργάτων τοῦ π. Αὐγουστίνου, ποῦ ἔδωσαν τὶς περιουσίες τους γιὰ νὰ γίνη τὸ Οἰκοτροφεῖο, πέρασαν τότε μπροστά μου. Τοὺς γνώρισα ὅλους, ἤξερα τὴν ἀγάπη τους στὰ παιδιὰ καὶ στὸ Οἰκοτροφεῖο. Ἐνίωσα τότε ἀπὸ τὴν αἰωνιότητα νὰ μοῦ φωνάζουν, νὰ μὴν ὑποκύψω στὶς πιέσεις, νὰ μὴν παραδώσω τὰ κλειδιὰ τοῦ Οἰκοτροφείου. Νὰ ὑπερασπιστῶ τὰ ὅσια καὶ ἱερά, ποῦ μὲ τόσες θυσίες ἔκαναν. Τὴν ἴδια συμβουλή πῆρα καὶ ἀπὸ τὸν Γέροντα ἰδρυτὴ τοῦ Συλλόγου, τὸν π. Αὐγουστῖνο Καντιώτη, ποῦ ὁ Θεὸς τὸν κρατᾶ σὲ βαθὺ γῆρας, γιὰ νὰ μᾶς συμβουλευῆ καὶ νὰ μᾶς εὐλογῆ.

—«Μὴ παραδώσης τὰ κλειδιὰ», μοῦ εἶπε. «Ἄφησέ το..., θὰ ἀποφασίσῃ τὸ δικαστήριον».

Καὶ ὅταν ἔμαθε, ὅτι τὸ δικαστήριον ἀποφάσισε τὴν ἔξωσί μου, ἀπήντησε:

—«Θὰ τὴν διώξουν; Πῶς θὰ τὴν διώξουν! Δὲν μποροῦν. Ἡ Θεία χάρις φροντίζει γι' αὐτὴν».

Ἐκανα ἔφεσι καὶ ζήτησα ἀναστολὴ τῆς ἐκτελέσεως. Οἱ λίγες μαθήτριες τοῦ οἰκοτροφείου σὲ περίπτωσι ἐφαρμογῆς τῆς ἀποφάσεως δὲν θὰ μπορέσουν νὰ συνεχίσουν τὶς σπουδές τους. Εἶνε ὑποχρεωμένες νὰ διακόψουν τὸ σχολεῖο καὶ νὰ γυρίσουν στὰ σπίτια τους.

Πρὶν κλείσω αὐτὸ τὸ φυλλάδιο, πῆρα τὴν εὐχὴ τοῦ Γέροντα καὶ μοῦ εἶπε:

«Νὰ ἔχῃς πίστι στὸ Θεὸ καὶ νὰ κάνῃς προσευχὴ καὶ ὁ Θεὸς θὰ βοηθήσῃ περισσότερο ἀπὸ δικηγόρους καὶ περισσότερο ἀπὸ ἀνθρώπους. Τοῦ κόσμου τοὺς ἀνθρώπους νὰ φέρῃς ὡς μάρτυρα, ἅμα ὁ Θεὸς δὲν θέλει, δὲ γίνεται τίποτα».

Μία ζωντανὴ ἱστορία, ποῦ ἐκτυλίχθηκε στὴν Κοζάνη τὰ σκληρὰ χρόνια τῆς Κατοχῆς, μὲ πρωταγωνιστὴ τὴν ἀγάπη. Τὴν ἀγάπη ὄχι τῶν λόγων, ἀλλὰ τῶν ἔργων καὶ τῶν θυσιῶν.

Σὲ μιὰ σύγχρονη ὑλιστικὴ ἐποχὴ, ποῦ ἡ ἀληθινὴ ἀγάπη ἐξαφανίζεται, τὰ ἰδανικὰ πολεμοῦνται, ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ ἐκλείπει, τὸ κακὸ κατακλύζει τὴν χώρα μας, ὁ ἀτομισμὸς καὶ τὸ συμφέρον γίνονται ἰδανικά, ἡ δειλία καὶ ἡ ὑποκρισία κυβερνοῦν τὸν κόσμον, ἔχουμε ἀνάγκη ἀπὸ δυνατὰ ξυπνητήρια, ἀπὸ ἀληθινὰ πρότυπα πίστεως, ἀγάπης καὶ ἀρετῆς.

Τὸ βιβλίον «Μία Ζωντανὴ Ἱστορία - ὁ π. Αὐγουστῖνος Καντιώτης στὴν Κοζάνη» παρουσιάζει μὲ πλήθος ἀποδεικτικῶν στοιχείων (φωτογραφίες, ἔγγραφα, παλαιὰ φυλλάδια καὶ ἐπιστολές), τὴν ἀληθινὴ ἔμπρακτη ἀγάπη ἑνὸς ἀπεσταλμένου τοῦ Θεοῦ, ποῦ ἔσωσε μιὰ πόλι, παίζοντας κορῶνα - γράμματα τὴν δική του ζωὴ.

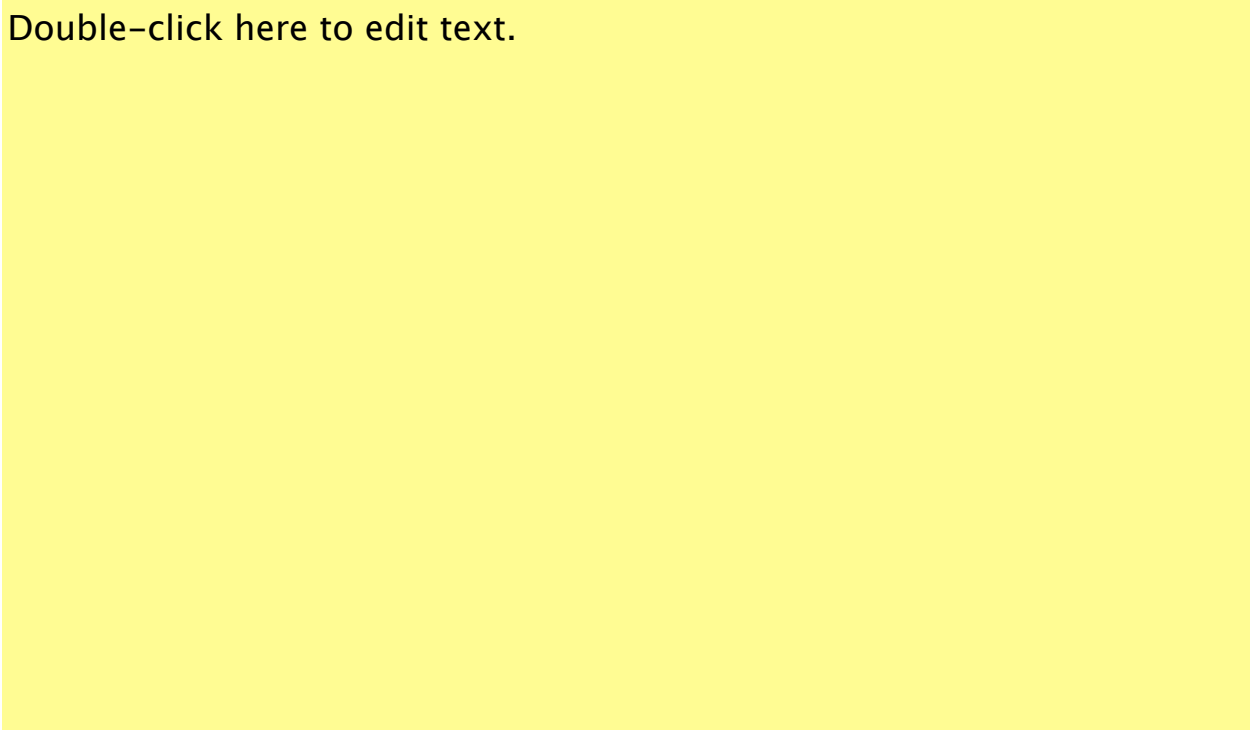
Ἡ διηγήσεις στὴν ἀρχὴ τοῦ βιβλίου εἶνε ἀπομαγνητοφωνημένες, ὅπως ἀκούστηκαν ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Γέροντος.

Οἱ σειρὰ τῶν γραπτῶν κηρυγμάτων τῆς Κατοχῆς (1943-1946), ποῦ περιέχονται στὸ βιβλίον, δείχνουν πῶς τὴν περίοδο τῆς πείνας ἓνας μικρόσωμος ἰσχνὸς ἱεροκήρυκας τῆς Κοζάνης, ὁ π. Αὐγουστῖνος Καντιώτης, συγκέντρωνε τροφίμα καὶ ξύλα πολλῶν τόννων καὶ ἔκανε συσσίτια γιὰ 8.000 πεινασμένους ἀνθρώπους ἡμερησίως. Ἐκεῖνος τὸ θεώρησε ὡς θαῦμα τοῦ ἀγίου Νικολάου, καὶ ὁ ἴδιος ὅμως συνετέλεσε μὲ τὸν δυνατὸ του λόγο καὶ τὸ ἅγιο παράδειγμά του, ποῦ συγκινοῦσε ἀκόμη καὶ τὶς πέτρες, στὴν πραγματοποίησι αὐτοῦ τοῦ θαύματος.

Τέλος, οἱ ἐπιστολές τοῦ π. Αὐγουστίνου, ποῦ σφάζονται καὶ περιέχονται στὸ βιβλίον, δείχνουν τὸν ἀγῶνα καὶ τὶς δοκιμασίες ποῦ ὑφίσταται ὁ ἐργάτης αὐτὸς τοῦ εὐαγγελίου, χάριν τῆς ἀλήθειας. Εἶνε παράδειγμα πρὸς μίμησι, γιὰ κάθε ἀγωνιζόμενο χριστιανό.

Double-click here to edit text.

Double-click here to edit text.

ΜΙΑ ΖΩΝΤΑΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Μια ζωντανή ιστορία ενός μεγάλου ἐκκλησιαστικοῦ ἡγέτου καὶ ἐθνικοῦ εὐεργέτου τῆς Κοζάνης, ποὺ ἐκτυλίχθηκε τὰ μαῦρα χρόνια τῆς Κατοχῆς.

Μια ἱστορία ποὺ δὲν λησμονεῖται ἀπὸ τὸν λαὸ τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας, στὸ πέρασμα τῶν ἐτῶν. Μὲ εὐγνωμοσύνη καὶ σεβασμὸ στέκεται δίπλα στὸ ταπεινὸ ὄργανο τῆς βουλῆς τοῦ Θεοῦ, ποὺ ὡς ἄγγελος Θεοῦ ἦρθε στὴν πόλι, τὶς πιὸ δύσκολες στιγμὲς τοῦ πολέμου. Τότε, ποὺ ἡ μπότα τῶν Γερμανῶν καταπατοῦσε τὰ Ἑλληνικὰ ἐδάφη, ἀποδεκάτιζε τὸν πληθυσμὸ τῆς Μακεδονικῆς γῆς, κατέκαιε τὰ χωριὰ τῆς Πατρίδος. Τότε, ποὺ ἡ μαύρη ἀγορὰ ὠργίαζε, ἡ πείνα, οἱ ἀρρώστιες καὶ ὁ θάνατος ἄπλωναν ἀπειλητικὰ τὰ μαῦρα φτερά τους πάνω ἀπὸ τὴν πόλι τῆς Κοζάνης. Τότε, ποὺ «*ὄλα τὰ ἴσκιαζε ἡ φοβέρα καὶ τὰ πλάκωνε ἡ σκλαβιά*», ὁ π. Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης στάθηκε ὄρθιος. "Ἐγινε φύλακας ἄγγελος τῆς πόλεως, ἔγινε προστάτης τῶν πτωχῶν καὶ ἀδυνάτων. Ἐγινε στοργικὸς πατέρας τῶν προσφύγων καὶ ὀρφανῶν. Πάλεψε μὲ τοὺς μαυραγορίτες καὶ τοὺς ἀσπλάχνους πλουσίους. Ἐγινε τὸ ξυπνητήρι τους. Συκοφαντήθηκε καὶ διαβλήθηκε. Ἐφτασε πολλὲς φορές μέχρι τὰ Γερμανικὰ ἀποσπάσματα, ἀλλὰ τὸ χέρι τοῦ Θεοῦ τὸν ἔσωζε. Ὑψωσε τὴν σημαία τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης. Πάλεψε στήθος μὲ στήθος μὲ τὸν κατακτητὴ. Καὶ νίκησε.

Μια ὀλοζώντανη ἱστορία τοῦ Γέροντος ἐπισκόπου τῆς Φλωρίνης, ποὺ καὶ στὰ 97 του χρόνια μὲ συγκίνησι θυμᾶται τὴν Κοζάνη καὶ τοὺς ἀνθρώπους της.

Μια ζωντανή ἱστορία, μιᾶς ὀλοζώντανης μορφῆς, ποὺ ἔπαιζε κορῶνα γράμματα τὴν ζωὴ του, καὶ ὅμως ἔφθασε σὲ βαθὺ γήρας καὶ παραμένει στὴν Στρατευομένη Ἐκκλησία, γιὰ νὰ διαλαλῇ τὴν δόξα τοῦ Θεοῦ.

Μια ζωντανή ἱστορία, ποὺ τὴν διηγεῖται ὁ ἴδιος ὁ π. Αὐγουστῖνος. Τὰ λόγια του, ποὺ παραθέτω στὴν συνέχεια αὐτούσια, εἶνε ἄλλοτε ἀπὸ κηρύγματα τοῦ ἄμβωνος, ποὺ δείχνουν τὴν δύναμι τῆς ἀγάπης, ἄλλοτε ἀπὸ μαθήματα ἀγιογραφικῶν κύκλων, ἀνδρῶν, ποὺ δείχνουν τις θυσίες τῶν ἐκλεκτῶν του συνεργατῶν, τοὺς

άφανεις εκείνους ήρωες της πίστεως και της πατρίδος, που σὲ χρόνια δύσκολα στάθηκαν δίπλα του καὶ προσέφεραν τεράστιο κοινωνικὸ ἔργο, καὶ ἄλλοτε σὲ ἱεραποστολικὲς συγκεντρώσεις γυναικῶν, ὅπου διδάσκει τὴν ἐνεργὸ ἀγάπη ἑνὸς λαοῦ, που μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, ἔσωσε ἀπὸ τὸν θάνατο τῆς πείνας πολλὰς ψυχές.

Ἐκεῖ ὅμως που ἀπολαμβάνει κανεὶς τὶς διηγήσεις τοῦ Γέροντος, εἶνε στὶς Κατασκηνώσεις τῆς Μητροπόλεως του. Ἔχοντας γύρω του συγκεντρωμένα ὅλα τὰ στελέχη στὸ κίосκι, στρώνει πνευματικὴ τράπεζα, μὲ ποικιλία ἐδεσμάτων. Συνοδευόμενος πάντοτε ἀπὸ τὸν π. Ἱερόθεο Κοκονό, τὸν πνευματικὸ πατέρα τῆς Κατασκηνώσεως, δίνει συμβουλὲς πολύτιμες, ἀπαντᾷ σὲ ἀπορίες στελεχῶν, κάνει ὁ ἴδιος ἐρωτήσεις γιὰ νὰ μᾶς δώσῃ ἀφορμὴ καὶ νὰ ἐλέγξῃ τὶς γνώσεις μας. Παιδαγωγὸς θαυμάσιος, ποικίλλει τὴν τροφὴ στὴν πνευματικὴ τράπεζα, μὲ διάφορες ἱστορίες καὶ ἀνέκδοτα, πολὺ διδακτικά. Ἄνοίγει τὸ βιβλίον τῶν ἀναμνήσεων του καὶ διηγεῖται ζωντανὲς ἱστορίες ἀπὸ τὴν περιπετειώδη ζωὴ του πρὸς δόξαν τοῦ Θεοῦ. Ἐνα μέρος αὐτῆς τῆς ζωντανῆς ἱστορίας τοῦ π. Αὐγουστίνου, που φυλάσσεται αὐτούσια σὲ κασέττες καὶ ἔχει σχέσι μὲ τὴν Κοζάνη, θὰ παραθέσω ἀπομαγνητοφωνημένη στὸ πρῶτο μέρος τοῦ βιβλίου. Ἄντλῶ ἀπὸ ὅλες τὶς πηγές, ὅπου καὶ ἐὰν τὴν βρῶ, γιὰ νὰ κάνω κοινωνοὺς τῆς πνευματικῆς τραπέζης καὶ ἄλλους που ἐκτιμοῦν τὸν π. Αὐγουστίνον καὶ θὰ εἶχαν τὴν ἐπιθυμία νὰ ἀκούσουν ἀπὸ τὸ στόμα του θαυμαστὰς διηγήσεις.

Στὴν πνευματικὴ αὐτὴ τράπεζα εἶνε καλεσμένοι ὅλοι, καὶ ἰδιαίτερα ὁ λαὸς τῆς Κοζάνης, που ἔμεινε δίπλα του σ' ὅλη τὴν περιπετειώδη ζωὴ του.

Ὁ π. Αὐγουστίνος ἔγινε ποιμενάρχης τῆς Φλώρ

Ἄποφαισι ἐξώσεως Πέμπτη 9-10-2003 ὡς Δευτέρα 13-10-2003

Ἐφεισι Δευτέρα 13-10-2003

Β', ἐξέτασι ἀσφαλιστικῶν Τετάρτη 15-10-2003

νὰ μὴ παραδώσω τὰ κλειδιά, στὰ πρόσωπα ἐκεῖνα που μὲ διάφορες μεθοδεύσεις ἔγιναν Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου.

Ὁ π. Αὐγουστίνος ὅταν τὸ ἔμαθε, ἀπαντᾷ:

Double-click here to edit text.

